

PATCHWORK

Bukovszky Veronika Zita, Mátyás Janka

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Építésmérnöki Kar

Építésmérnök osztatlan mesterképzés (nappali 5 éves), Város/Építészet
specializáció, Forma és Szerkezet specializáció, 4. évfolyam

Dr. Kádár Bálint, PhD, egyetemi docens

A Népszínház utca mindig is híres volt etnikai sokszínűségéről, állandó nyüzsgéséről. Ám a híres szó a köztudatban mára már hírhedté alakult. Pedig ez a sokszínűség nagy múltra tekint vissza, hiszen már a 20. század eleje óta több népcsoport élt itt egymás mellett békében, egymást segítve, az utcát becsben tartva és ápolva. Manapság az itt élők csak elhaladnak egymás mellett, inkább tudomást sem vesznek a másiktól, nem vegyülnek. Mennek a maguk dolga után, Ingáznak az otthon és a munka között, de nem állnak meg a járdán, szinte maguk is beletörődtek már a „hírhedt környék” címbe.

Ám ez az általánosító, negatív kép korántsem igaz! Az utca multikulturális arca egy nagyon egyedülálló és becsülendő tulajdonsága, ami máshol nem jellemző Budapesten. Ápolni kell, és nem eltemetni. Hogy a lakosok ne csak áthaladjanak, hanem megálljanak és megismerjék ezt az arcát, úgy érezzék, ide tartoznak. Egy olyan helyet szeretnénk teremteni az első (otthon) és a második (munka) között, ahol nem a másiktól elhatárolódva, hanem együtt, egymással együttműködve meg lehet ismerni a szomszédokat, ezeket a változatos kultúrájú és sokszínű háttérrel rendelkező embereket. Viszont nem egy darab helyiségben kell gondolkodni, hanem magában az utcában, hogy az ott már meglévő üzleteket, éttermeket, kávézókat, szervezeteket összekössük, hogy az utca szerves részeként kezelve, az egész egy nagy egységként tudjon működni. Egy nagy, összetartó közösséget szeretnénk teremteni, aki magáénak érzi az egész utcát és közösen ápolja, használja azt.

A Népszínház utca a 18. században a város akkori határánál volt. A Blaha Lujza térről indult és a Fiume úti sírkertnél ért véget. Nevét a téren álló, 1875-ben nyílt Népszínházról kapta. A színház azóta sajnos lebontásra került 1965-ben, ma már csak az út neve emlékeztet minket rá. Ám az utca kezdete ettől függetlenül még mindig az 1919-ben kialakított téren kezdődik, megtévesztve sokakat a 4-gyel és 7-tel kezdődő számozással. A téren található Corvin Áruház és sajtóház viseli az azok előtti házszámokat.

A 20. században a multikulturalitást a zsidók, cigányok és magyarok jelenléte adta az utcának. Az 1930-as évek végéig harmóniában éltek ezek a népcsoportok itt együtt. Egymás szaktudását kihasználva fejlesztették otthonaikat, lakásaikat, az egész utcát. Mindenki más-más hasznos tudással járult hozzá a fejlesztésekhez, például sok kovácsoltvas korláttal találkozhatunk a mai napig a házakban, ami a romák keze munkáját dicséri.

Szakmai tudás, tőke és különböző áruk cseréltek itt gazdát az utca lakosai között. Az ilyen fajta párbeszéd a szomszédság között mindennapos volt, nem volt olyan apró beavatkozás, amit ne közösen alkottak volna. Ez a fajta együttműködés a második világháború és a zsidók kitelepítése után, és a kerület egyre rosszabb hírnevének köszönhetően, mára már teljesen eltűnt. A szomszédok csak egymás mellett élő emberek, semmi több. Közös fejlesztések nem léteznek, elhidegültek egymástól az emberek. Mindenki csak a saját maga dolgával törődik, nem segítik a tapasztalataikkal, tudásukkal egymást. A '90-es évektől kezdve kezdte visszanyerni a multikulturális arcát az utca a pályaudvar közelségének és az alacsony ingatlanáraknak hála. A 8. kerületnek ezen része egy kis "bevándorlónegyedként" működik így. Ha végigsétálunk az utcán, több nemzetközi étkezdével, bazárral találkozhatunk, kezdve a kínaitól a pakisztánin át a törökig, de még afgán bazár is szembe jöhet. Ezek a népcsoportok mind-mind máskor érkeztek ide, és színesítették be az utcát. Kínaiak például már a 20. század elején, az első migrációs hullámnál is voltak itt és árulták a portékájukat.

Az utca sokszínűsége bár megmaradt, egészen átalakult, ahogy a közösség véleménye is az utcáról. Józsefváros napjainkban konfliktusokkal terhelt környék, sok értéke ellenére. Az itt élő népek által működtetett étkezdék, kisboltok, fodrászatok és egyéb vállalkozások mennyisége és változatossága egyedi és kiemelkedő Budapest egyéb környékeihez képest. Sok kinthagyott névtábla, cégér emlékeztet minket a korábban itt működő kereskedésekre, mely mutatja mennyire színes volt mindig is a környék kínálatja lehetőségek skálája.

A környéken sok olyan szervezet működik, amely a helyi konfliktusokat felismerve próbálja összehozni a lakosságot, ezért helyteremtő, szomszédsági rendezvényeket, ismeretterjesztő oktatásokat, közös workshopokat, vagy megmozdulásokat tart. Ezen események azonban a legtöbb esetben szinte teljesen külön szerveződnek, nem sok összefogást láttunk ezek között.

Egy egyszerű beavatkozással szeretnénk összehozni a helyi lakosokat, szervezeteket, és egyben megszépíteni az utcát. Olyan moduláris bútorokat terveztünk az utcában működő bizniszeknek, melyek kül- és beltérre egyaránt alkalmasak, valamint amelyek megépítése a használóikkal közösen történne, így ösztönözve a lakosok közötti ismerkedést és együttműködést.

Az utcában működő boltok és éttermek sajnos nem mind biztató kinézetűek, sok helyen le sem lehet ülni, elfogyasztani az ott vásároltakat, így nem sokan állnak meg kipróbálni a külföldi ízeket. Az általunk tervezett bútorok éttermen belül, a teraszán, vagy akár rendezvények kellékeiként is egyaránt tudnak funkcionálni. Az egységes formavilágot azzal szeretnénk mégis változatossá tenni, hogy minden bolt-, vagy étteremtulajdonos a saját otthoni kultúrája szín- és formavilágával díszítheti majd ki a bútorokat. Ezekkel egy egységes, mégis mindenki saját identitását finoman tükröző egyediséggel rendelkező arculatot tudunk majd teremteni az utcának. Mint egy patchwork, ami sok, különböző anyagból és mintából van összeállítva, a végeredménye mégis egy összeillő egység. A bútorok felépítése egyszerű logikát követ, ezáltal könnyű ezeket kivitelezni, bárki meg tudja ezeket építeni.

Szeretnénk a különböző szervezetek által tartott rendezvényeket összefogni, segíteni a működésüket, beszállni a programok megvalósításának folyamatába, így részt venni a közösség szervezésében.

Az egyik, az utcában működő, önkéntesekből álló szervezet a KÖME. Központjuk jelenleg az Internép Café, ami egy olyan helyiség, ahova bárki bármikor bemehet, használhat akármit, kérhet segítséget. Ezenfelül sok, mindenki számára nyitott programot szerveznek, például táncházat, "kimittud"-okat. Céljuk az utcában közösséget teremteni a kultúrán keresztül. Nagyjából egy évvel ezelőtt kezdték meg ezen projektjüket, még a szárnyaikat bontogatják, de egyre népszerűbbek. Beszélgetésünk velük arra mutatott rá, hogy az időszakos szervezettség nem elegendő ahhoz, hogy az emberek látogassák, kell valami rendszert belevinni a programjukba. Szeretnénk velük szorosan együttműködni, közös programokat tartani, valamint a helyiségük látogatottságát fellendíteni.

Rajtuk kívül még egyéb hasonló szervezetekkel is szeretnénk kapcsolatot teremteni, velük együtt dolgozni, hogy mind őket, mind a helyi (etnikai) kisvállalkozókat segítsük, népszerűsítsük.

Az együttműködések erősítve terveink szerint bevonjuk az építésbe a közelben működő Repair Cafét. Az üzlet hozott tárgyak közös megjavításával, laptopjavítással, varrással, famegmunkálással foglalkozik. A bútorok összeszerelését így szakértők tudják vezetni, segíteni. Bevonva őket is a folyamatba, őket is tudjuk népszerűsíteni, nagyobb körben megismertetni az utca népével.

A környéken működő vállalkozások és szervezetek

- közösségi terek
- kínai
- török
- pakisztáni
- roma
- libanoni
- tunéziai
- afgán
- nigériai

Kínai Negyed Étterem

Két Tigris
Török Étterem

Kashmir Bazar és
Kashmiri Étterem

Zsír

KÖME

Kabul Bahar étterem

Romano Kher

Beirut Express
Restaurant

Sidi Bou Said
Étterem

Troya Török
Élelmiszer Üzlet

Kabul Bazar

Lagos Büfé

Programunk
központja

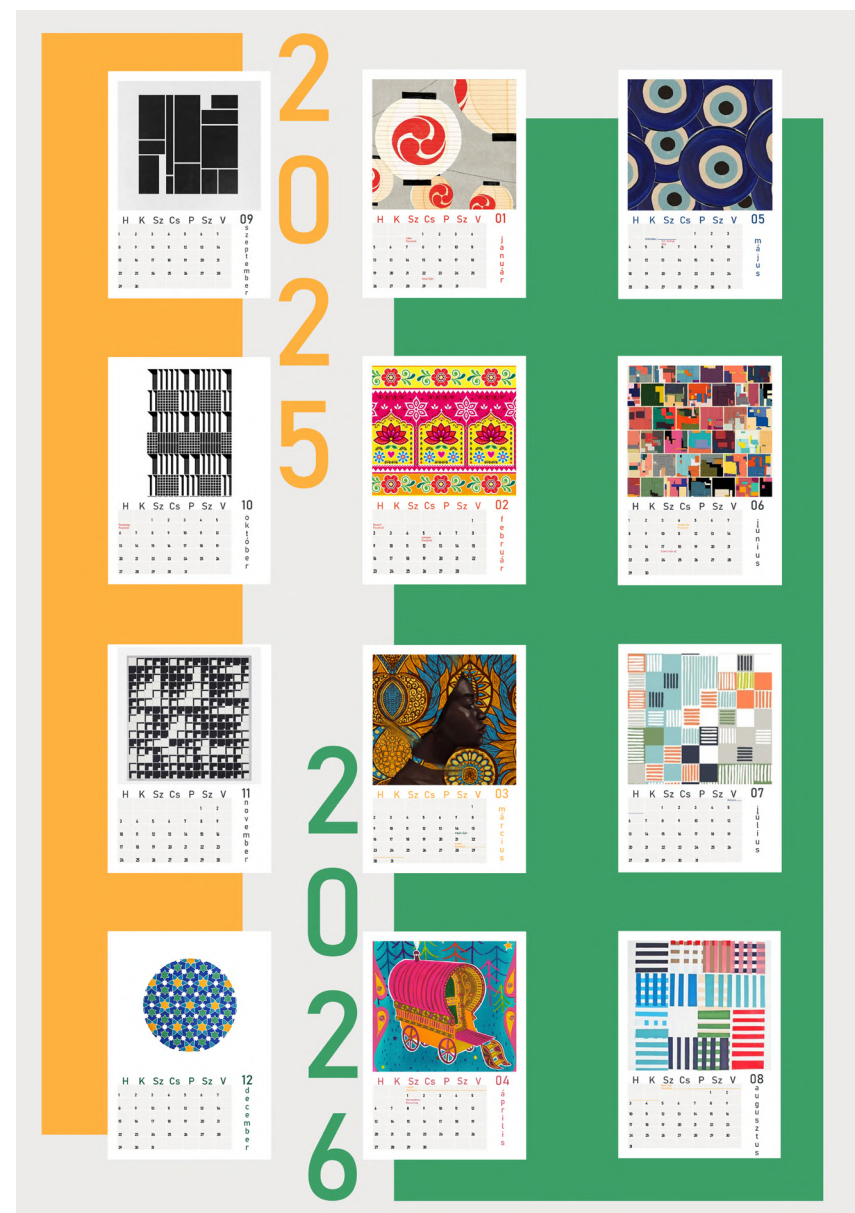
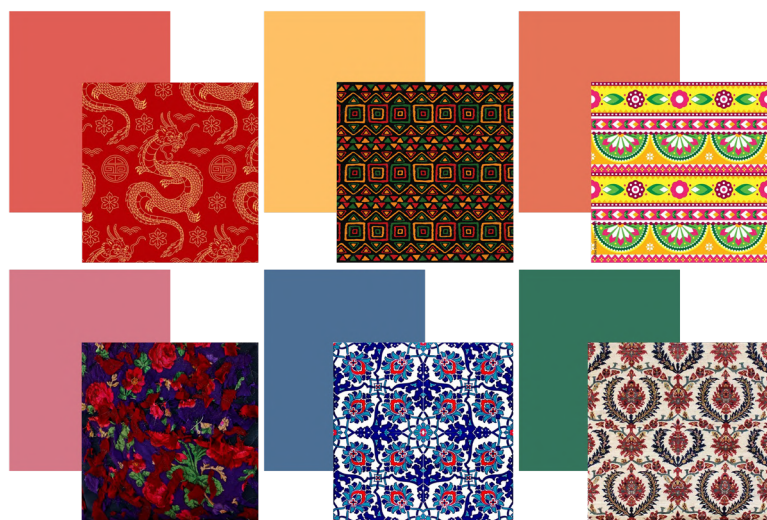
Aurora

Repair Café
Budapest

Kesztyűgyár

Dankó udvar

Célunk ezzel a szervezett közösségi építéssel nem csak maga a bútorok elkészítése, hanem a Népszínház utca lakóinak összehozása, és az hogy lehetőséget kapjanak egymás kultúrájának megismerésére. Egy olyan programtervet dolgoztunk ki a megvalósításra, ami teret enged különböző népi kézművességnek, oktatásnak, gasztronómiának és ünnepeknek. Erre azt találtuk ki, hogy minden népcsoportnak van egy saját hónapja, amikor az ő üzletébe/üzleteibe készülnek a berendezések (a két szekrény az összerakható modulokkal, valamint néhány kompakt asztal és a két szék hozzá). Egy évre beosztottunk minden hónapot, figyelembe véve az utcában megjelenő népcsoportok fő ünnepeit, ezek köré szervezve a saját bútoraik készítését. Az ünnepeik megtartására a postahelyiségben és az Internép Cafében is helyet tudunk biztosítani.

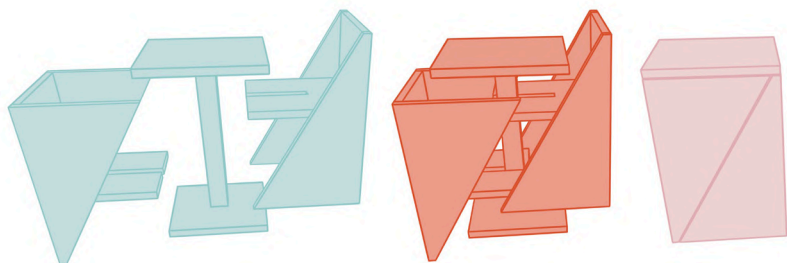

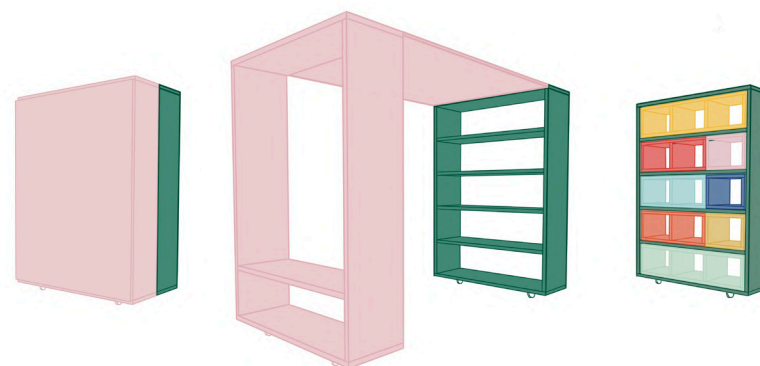
Fejlesztéseink központja a Népszínház utca 42-44. szám alatt található egykori posta helyiség. Terveink szerint ez csak egy kiindulópontja lesz az akciónak, egy olyan hely, ahonnan kiindulhatnak majd az apró beavatkozások. Szeretnénk elérni, hogy a tervezett bútorokat a vállalkozók és az utca lakói közösen építsék meg, hogy bárki hozzátehesse az utca szépségéhez. Ezzel is arra sarkalljuk a helyieket, hogy megismerjék egymást, egymás kultúráját, együttműködjenek és nyissanak a másik felé. Valamint az sem elhanyagolható szempont, hogy a közösen készített bútorokat a közösség minden tagja kicsit magáénak érzi. A közösségi építés központjává válik a posta, itt dolgoznak, innen hordják szét a készre festett bútorait a saját üzletükbe, elé a járdára, így szép lassan az egész utcának egységes arcot teremtve. Elképzeléseink szerint a saját népcsoportja számára kijelölt hónapban az oda tartozó étterem vagy büfétulajdonosok önkéntesen szolgálhatnak napi egyszeri melegétellel, amit a bútorokat építőknek ajánl fel, a bútorok elkészítéséért cserébe. Ezzel egyúttal a gasztronómiáját és az étkezdjét is tudja népszerűsíteni. Ezenfelül a helyi bazárokból, kis üzletekből bevásárolt egzotikus teákat, kávékat, apró harapnivalókat is tartanánk a postában, feltüntetve, hogy melyik boltból származik, milyen népnek a sajátja, így az ott dolgozó önkéntesek, vagy bárki, aki betéved, még jobban megismerhetné a különböző kultúrákat és az adott vállalkozásokat. Ezzel a csere jellegű akcióval a hely (posta) eredeti, üzenettovábbító funkciójára is emlékeztethetnénk.

Két, különböző fajta fabútort képzeltünk el. Az egyik, amit főként a beülős étkezdék, kávézók tudnak hasznosítani, egy olyan 2 székből és asztalból álló szett, amely könnyedén összerakható egy téglatestté, így egyszerű szállítást (például a készítés helye és az üzlet között), valamint helytakarékos tárolást biztosít a tulajdonosának.

A másik egy több elemből álló kompakt készlet. Három fajta, különböző méretű modul található benne. Mindegyik egy egység széles, és 1, 2 vagy 3 egység hosszúságú téglatest, amit különböző módokon lehet egymásra pakolni, építeni, így létrehozva egy mozgalmas, platformos kültéri bútort az üzletek előtti parkoló zónában. Ezekhez tartoznak még magasságások, hogy az ezekbe ültetett növényekkel is színesítsük és barátságosabbá tegyük az utcát. (Hasonló kezdeményezéseket indított el a RÉV8 Városfejlesztési Zrt. is, például a KÖME központja előtti konténerekből álló mikroparkjuk is ilyen. Ezeket a zöldítéseket szeretnénk elterjeszteni, kibővíteni mi is.) Ehhez a modulokból álló bútorszethez terveztünk egy egyszerű polcos, kerekeken guruló szekrényt, hogy ezen tárgyak szállítását, tárolását is segítsük.

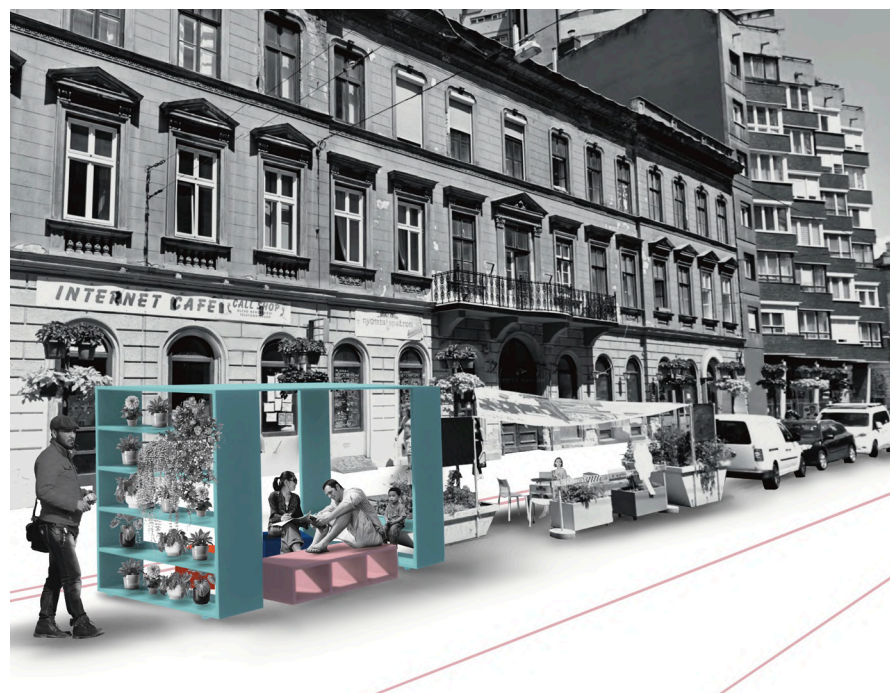
A szekrény két külön polcrendszerre szedhető szét, melyeket a moduloktól függetlenül is lehet hasznosítani. Egy-egy polcot ki lehet szedni, így ülőhelynek is használható, valamint az oldallapját fel lehet hajtani, így egy esővédett helyet is ki lehet vele alakítani. Úgy számoltuk ki a garnitúra darabjainak számát, hogy egy elférjen két ilyen szekrényrészben. A két szekrényt (vagy akár többet is, hogyha az utcában elindul az emberek és vállalkozások közötti együttműködés) különböző módokon egymáshoz lehet csatlakoztatni. A variálhatóság és játékoság hozzájárul a sokoldalú használathoz, a számtalan lehetőség biztosítja, hogy mindenki úgy tudja ezeket használni, ahogy az alkalom, az igények megszabják.

Azzal, hogy az egyes bútortulajdonosok elfoglalnak egy részt a járdából vagy egy-egy parkolóhelyet, lassan kitapasztalják, hogy hol, milyen módon használhatóak jól ezek az elemek, szinte spontán kezdenek el a közterületek fejlesztésébe bekapcsolódni, azt praktikum szempontjai alapján formálni.

A projektet szeptemberben kezdjük. Szeptemberben és októberben első lépésként a postát újítjuk fel, tatarozzuk, belső terét kissé átalakítjuk, hogy a mi igényeinkhez passzoljon. A szélfogó falát, ami a fő térbe vezet, elbontjuk, hogy növeljük a belső teret, valamint hogy a kész bútorok, szekrények szállítását egyszerűbbé tegyük. A kisebb szobát a bejáratnál egy teakonyhává alakítjuk át, valamint előtte elhelyezünk egy kisebb pultot, hogy a felajánlott ételeket lehessen hol tárolni, melegíteni, valamint a bevásárolt teákat, kávékat el lehessen készíteni. Egy modulós ülőgarnitúra készletet készítünk ide is, hogy be tudjuk rendezni a belső teret. A tér alakíthatósága itt is fontos, hiszen hol a bútorok festésére használják ezt, hol szimplán egy egyszerű közösségi térként funkcionál különböző programokkal.

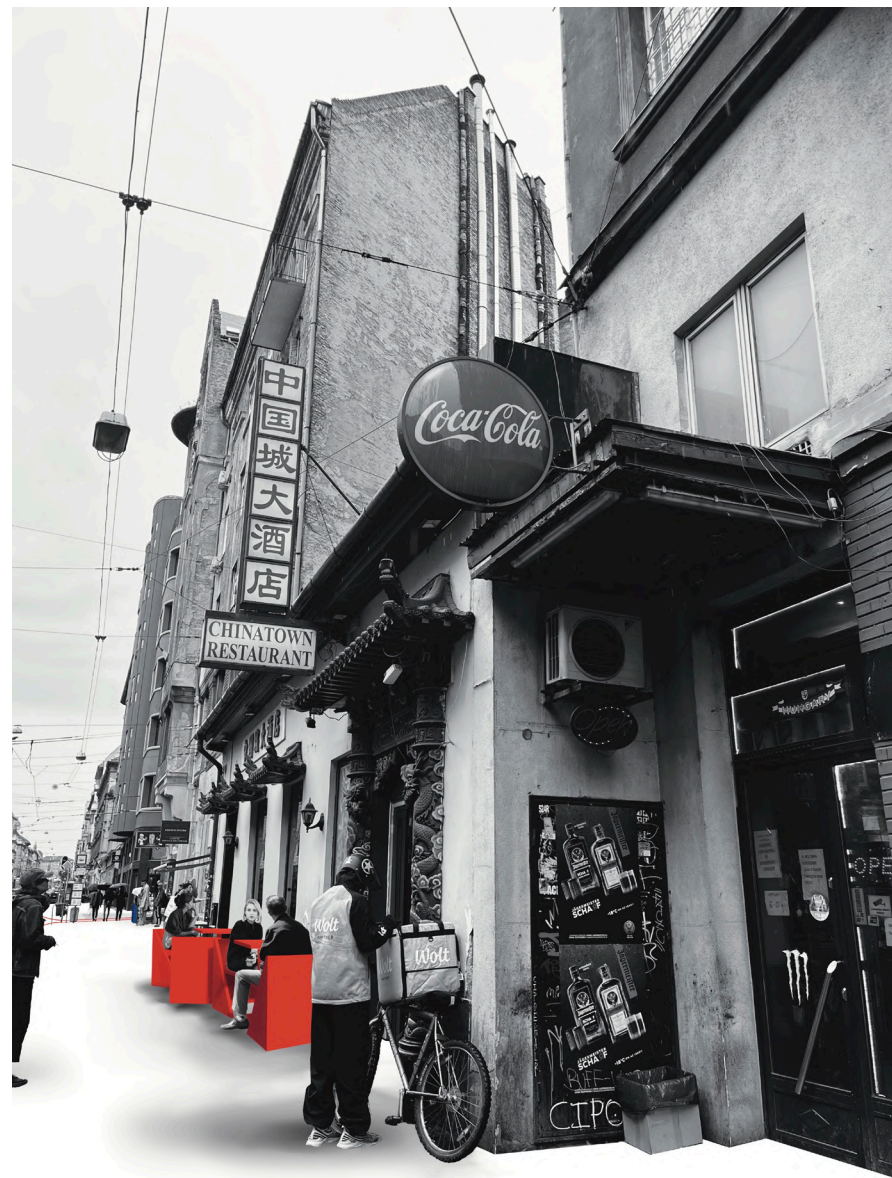
Következő hónapban, novemberben a KÖME számára készítünk bútorokat. Szeretnénk, hogy az Internép Café belső tere is megnyerőbb látványt nyújtson, valamint akár kint a mikroparkot kibővíthetnénk, így székeket, és padokat is szeretnénk nekik gyártani. Azért ők kapják az első bútorszettet (a postahelyiség után), mivel szeretnénk velük erősíteni az együttműködést, valamint így már lenne lehetőség néhány programot kiterjeszteni két helyszínre is. Azzal hogy a programokhoz az ő helyiségüket is felhasználjuk, nekik is további felületet tudunk biztosítani önmaguk népszerűsítésére, megismertetésére.

Decemberben épül az első olyan „csomag”, amelyet már egy helyi népcsoport kisvállalkozásának ajánlunk fel. Az afgán kézben lévő Kabul Bahar Restaurantnak és a Kabul Bazárnak. Ebben a hónapban nekik nincsen kiemelt ünnepük, de mivel nem ők az egyetlen iszlám vallású népcsoport itt, ezért a későbbiekben ők sem maradnak ki a programokból.

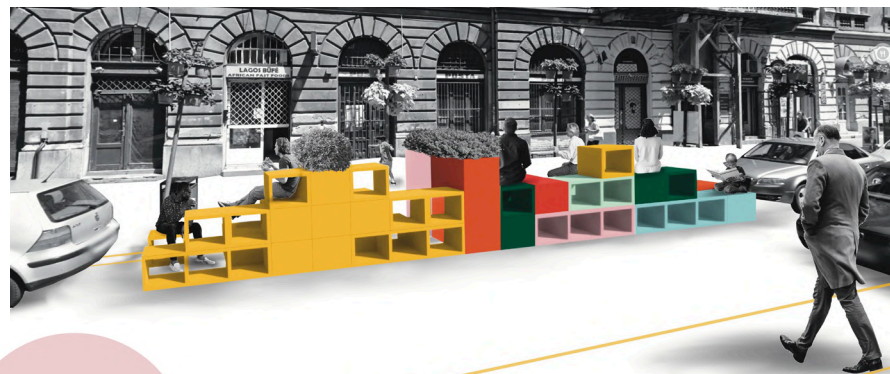
Januárban a Kínai Negyed Étteremnek készítünk kültéri székeket. A hónapban két nagyobb eseményüknek is tudunk helyszínt biztosítani, amennyiben van rá igényük, a Laba Fesztiválnak (buddhista ünnep, melynek alkalmából különleges rizskását és gyümölcsöket fogyasztanak), valamint a Kínai Újévnek is.

A február hónap a pakisztáni Kashmiri láncé. Egymás mellett van egy bazárjuk és egy éttermük, ez a két egység kapna egy garnitúrát, amit szabadon tudnának hasznosítani mindkét helyen, mind az előttük lévő járdán, mind az étterem belső terében. Február elején tartják a Basant nevű fesztivált, egy tavasz köszöntő mulatságot. Ekkor színes ruhákba öltöznek, sárkányt eregetnek, az egész egy vidám hangulatú nap. Igény szerint szívesen felajánlanánk a postát, valamint a KÖME helyiségét is, így több helyszínrre kibővíthető az esemény.

Márciusban a Lagos Büfének épülnek a bútorok, ami egy nigériai étterem. Viszonylag kicsi üzlethelyiség, így kifejezetten fontosnak tartottuk, hogy ők is kapjanak olyan elemeket, amik teraszként is tudnak funkcionálni. Lagosban március végén tartanak egy karnevált, a város egyik legnagyobb kulturális eseményét. Színes ruhákba öltöznek, felvonulásokat tartanak, táncolnak. Ez lekicsinyítve szintén helyet kaphat az utca különböző közösségi tereiben.

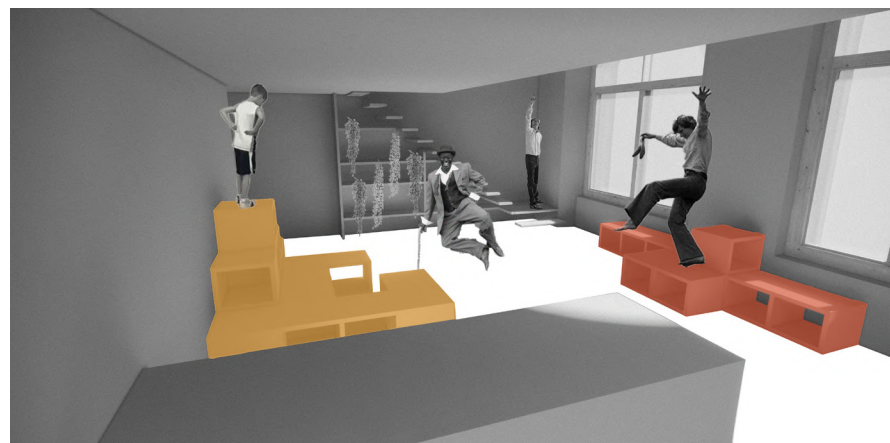
Április kicsit kiugrik a sémából, ugyanis nem egy étteremnek vagy egy üzletnek szól, hanem a roma művelődési háznak, a Romano Kher-Napháznak. A Népszínház utca 31. szám alatt található tér a roma szellemi és kulturális örökséget ápolja, mutatja be, helyet kínál a közösségnek különböző hagyományok, ünnepek megtartására, ifjúsági tehetséggondozásra. Nekik is szeretnénk felajánlani egy garnitúrát, hogy tudják a művelődési ház helyiségeit fejleszteni, a különböző eseményeikhez át tudják alakítani. Április 8-án, a nemzetközi roma nap megtartására szintén igénybe tudják venni a postát, a saját terük mellett.

Az utolsó építős hónap a május. Itt két szett elkészítését valósítjuk meg, ugyanis a Troya Török Élelmiszer Üzletnek és a Két Tigris Török Étteremnek is szeretnénk egyet-egyét adni. A török hagyományok megismerésére a május 5-6-a között tartott Hidirellez tavaszünnepet emelnénk ki, amely vidám, táncos, zenés esemény. Erre is kitűnő lehet az, ha a KÖME-vel összekarolva két helyiséget is biztosítanánk az eseménynek.

A nyári hónapokra már nem terveztünk építést, ekkorra szeretnénk, ha kialakulna az utca egységes képe az egyforma, de mégis egyénileg díszített bútorokkal, melyekkel mindenki belakta az üzletét és az utcát.

A központunkat, a posta helyiséget ezek után sem szeretnénk lezárni. Bár az elsődleges funkcióját már betöltötte, - a bútorok tartását és kifestését -, továbbra sem marad üres. A már elkészült moduláris berendezést meghagyjuk, ezenkívül beépítünk még egy galériát a nagy, fő teret vertikálisan felosztva, így a nagy belmagasságot kihasználva bővítjük a teret. A teakonyhát is megtartjuk, hogy továbbra is lehessen a helyi kisvállalkozóktól vásárolt alapanyagokból hideg-meleg italokat készíteni. Kicsi workshopok tudnának emellett itt működni, amiken a fentebb említett népcsoportok kézműves hagyományait lehet gyakorolni (mint például pakisztáni Kashmiri Shawl hímzése; török teázás, kávézás, hímzés; cigány jóslás; ...). Különböző tradicionális táncházak is helyet kaphatnak, igazából bármi, amire igény és érdeklődés van. Nem célunk ezt a fázist szigorúan megszabni, az egy éves folyamatos munka és együtt dolgozás, egymás megismerése talán olyan folyamatot tud elindítani, hogy aztán önszerveződően alakuljon a helyiség utóélete.

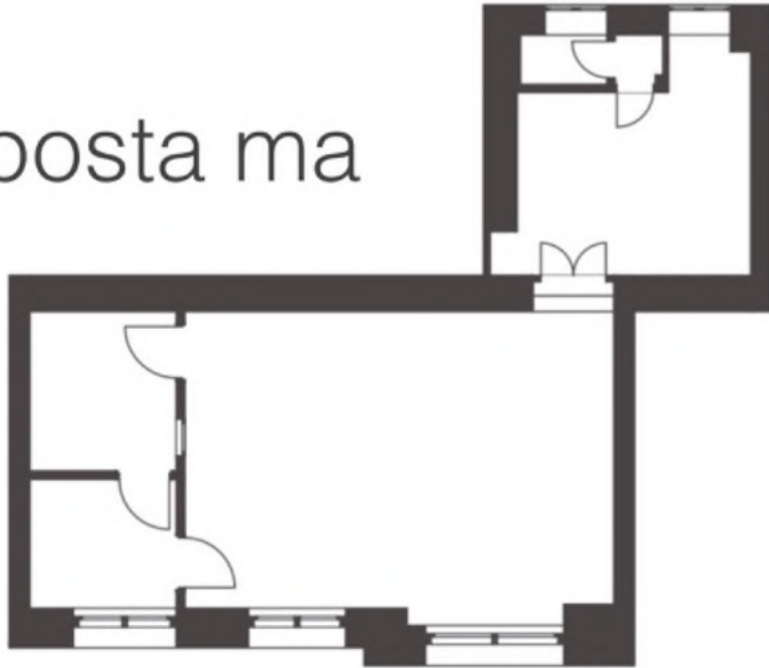
Úgy gondoljuk, hogy a célunk, az utca népének összehozása, nem fér meg csak egyetlen, olyan kis térben, mint a posta, hiszen egy egész környéket aktivizálni nem egy szűk, zárt helyiségben lehet, hanem magán az utcán, annak közös fejlesztésével. A közös építés és magának a bűtornak a játékos variálhatósága, mind azt szolgálják, hogy az embereket kicsit felrázzuk, cselekvésre ösztönözzük, és megismertessük velük azt a rugalmasságot, ami a különböző helyzetekhez való alkalmazkodáshoz kell. Szeretnénk, ha az itt lakók és dolgozók mindannyian az otthonuknak tudnák tekinteni az utcát is, nem csak a lakásukat, üzletüket. Az, hogy saját maguknak alkotják meg, és rendezik be a környezetüket, az is ezt a folyamatot segíti. Az itt-ott megjelenő beavatkozásaink, mint egy mozaik darabkái szétszórva, az utca teljes egészét nézve állnak össze egy színes képpé. Akár az itt élő sokféle nép egy közösséggé.

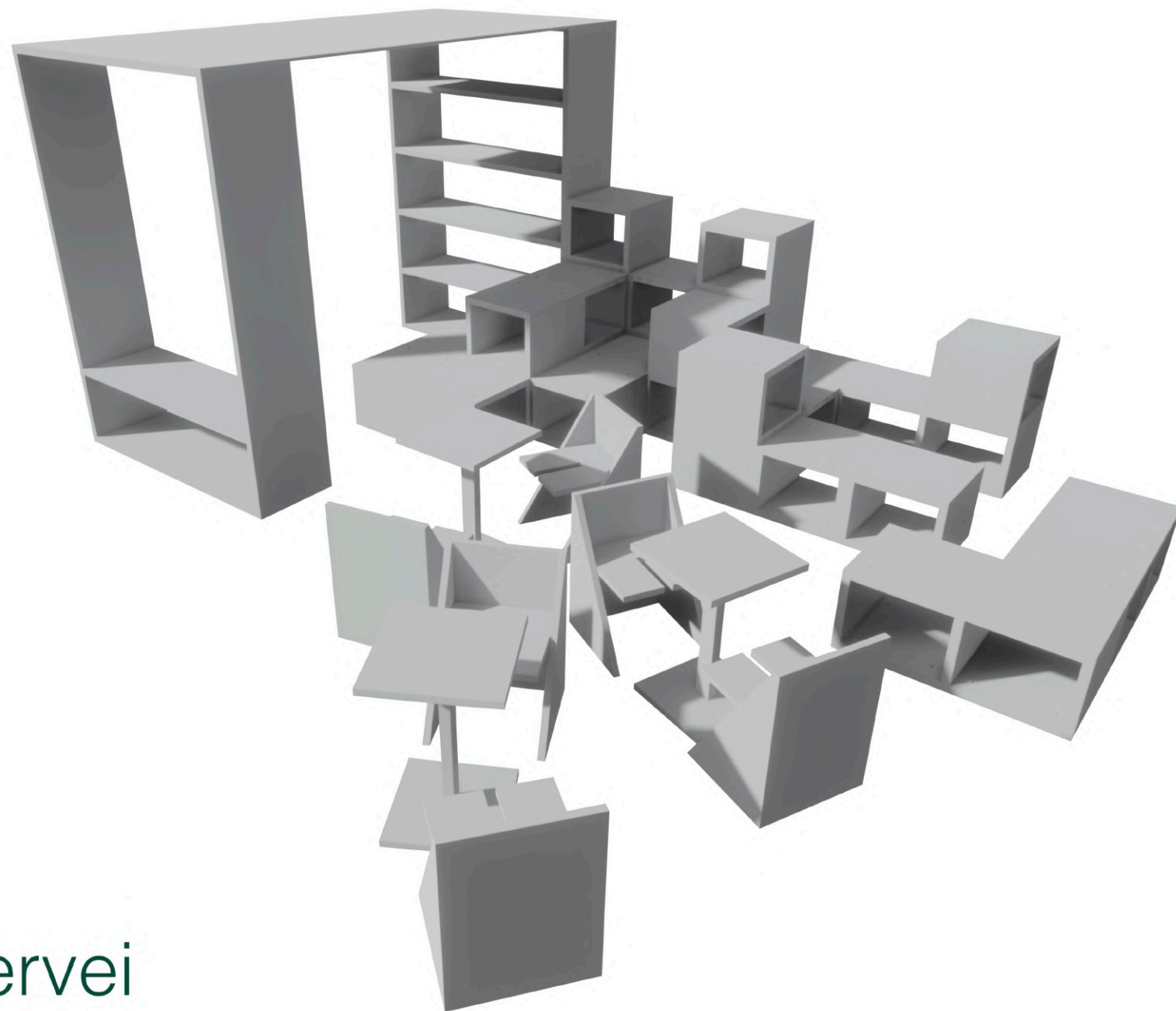

Források, hivatkozások:

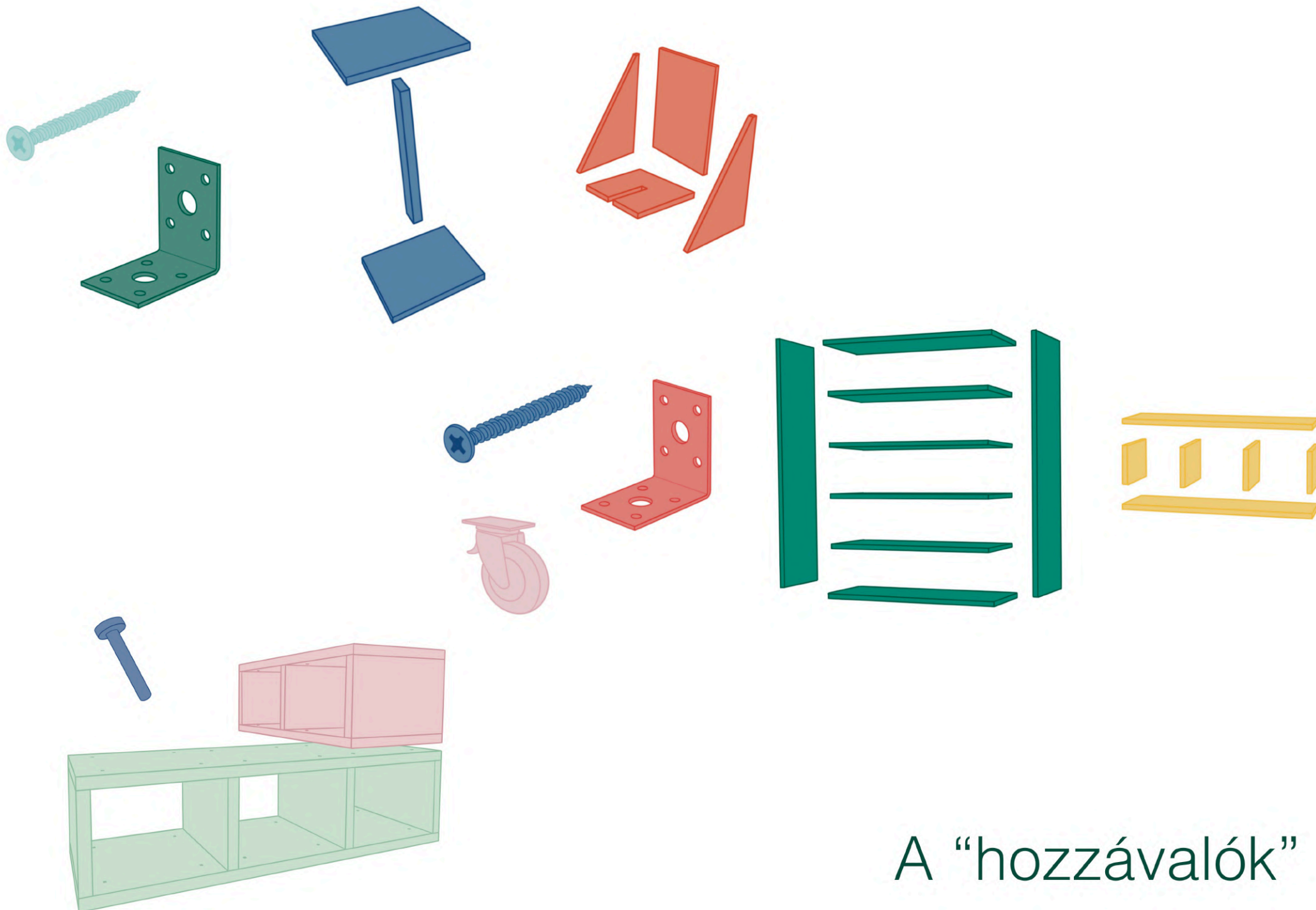
- Ray Oldenburg: The Great Good Place, 1989
- Bálint Orsolya: Kocsis Máté és a Mókusok – Kalákában építik újra a Népszínházat, hogy létrejöjjön valami izgalmas szociális energia, Népszava, 2023.10.08. https://nepszava.hu/3211310_nepszinhaz-budapest-kozossegi-hely-nepsziasztok-riport?
- Etnikai sokszínűség a Népszínház utcában, PANGEA, 2021. 03. 24. https://pangea.blog.hu/2021/03/24/etnikai_sokszinuseg_a_nepszinhaz_utcaban?layout=5
- Kovács Áron, Pál Anna Viktória: Egy gazdag utca Budapesten, ami mindig a szegényeké volt, 24.hu, 2016. 07. 06. <https://24.hu/belfold/2016/07/06/egy-gazdag-utca-budapesten-ami-min-dig-a-szegenyek-volt/>
- NÉPSZIASZTOK!, KÖME, 2023. 09. 27. <https://www.heritage-manager.hu/hirek/nepsziasztok/>
- Boros Juli: Már száz éve is kereskedtek kínaiak a Népszínház utcában, !!444!!!, 2018.09.28. <https://444.hu/2018/09/28/mar-szaz-eve-is-kereskedtek-kinaiak-a-nepszinhaz-utcaban>
- Szerbhorváth György: Ami itt nincs, az nincs is, Józsefváros újság, 2024.10.22. <https://jozsefvarosujsg.hu/ami-itt-nincs-az-nincs-is/>
- Balizs Dániel – Erőss Ágnes: A kulturális sokszínűség nyomai a budapesti Népszínház utca nyelvi tájképében, Alkalmazott Nyelvtudomány, XXI. évfolyam, 2021/2. szám, 1–20. http://alkalmazottnyelvtudomany.hu/wordpress/wp-content/uploads/BalizsD_Eröss_tan.docx.pdf

A posta ma

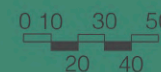
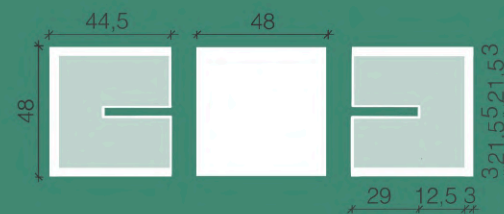
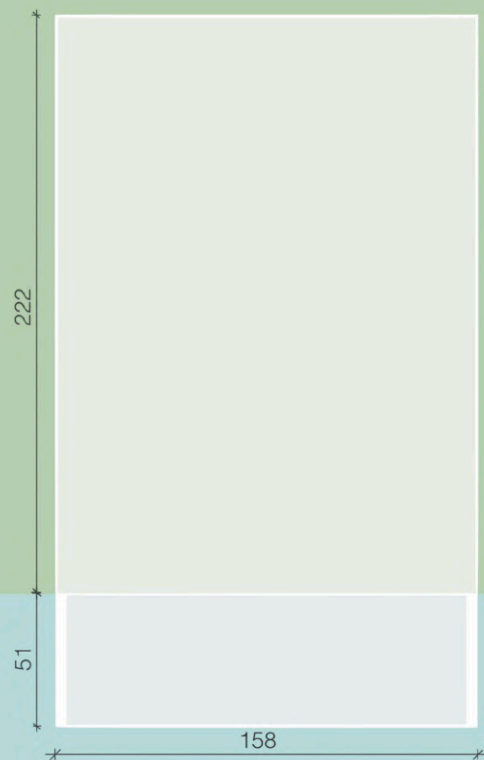
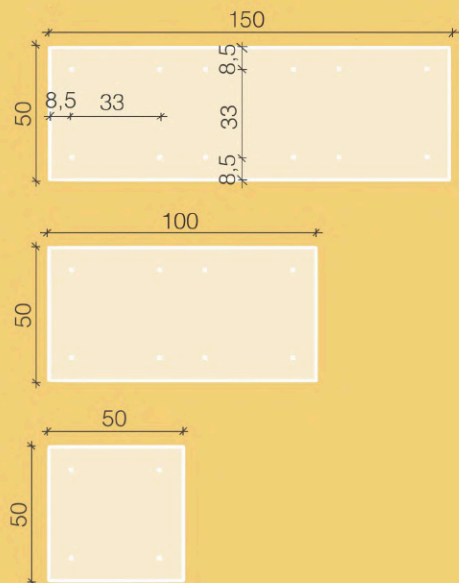

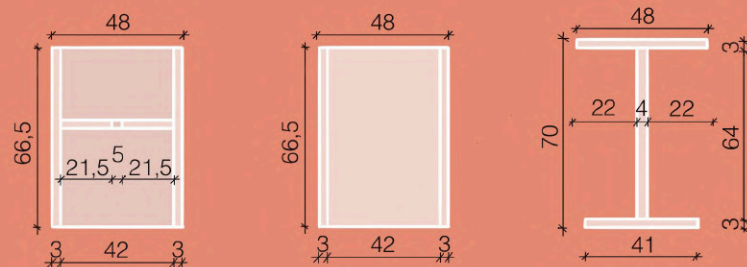
A bútorok tervei

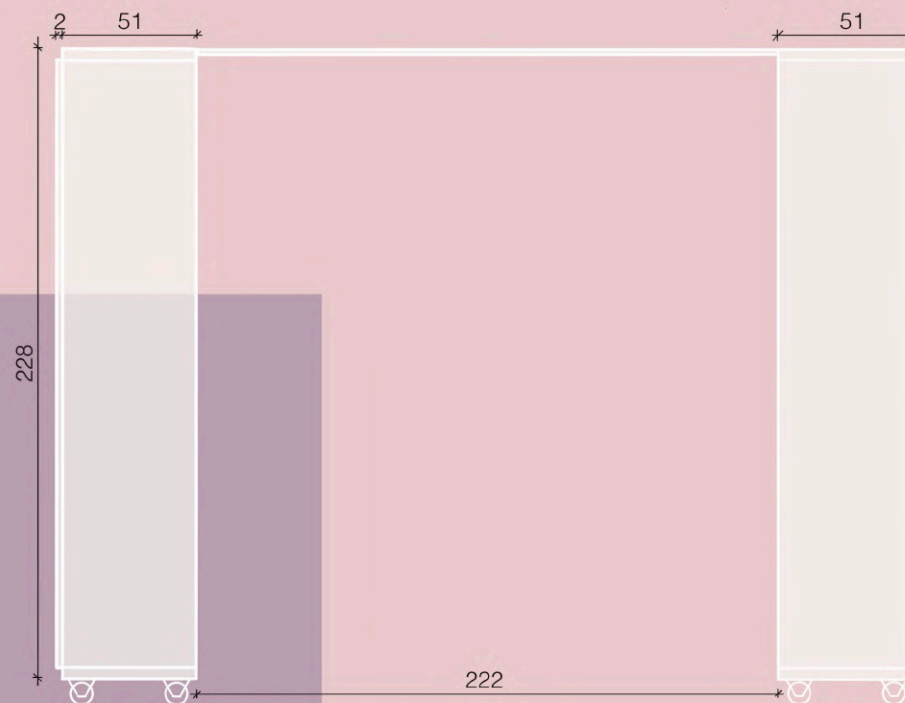
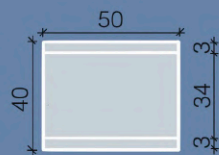
A “hozzávalók”

Bútorok felülnézete

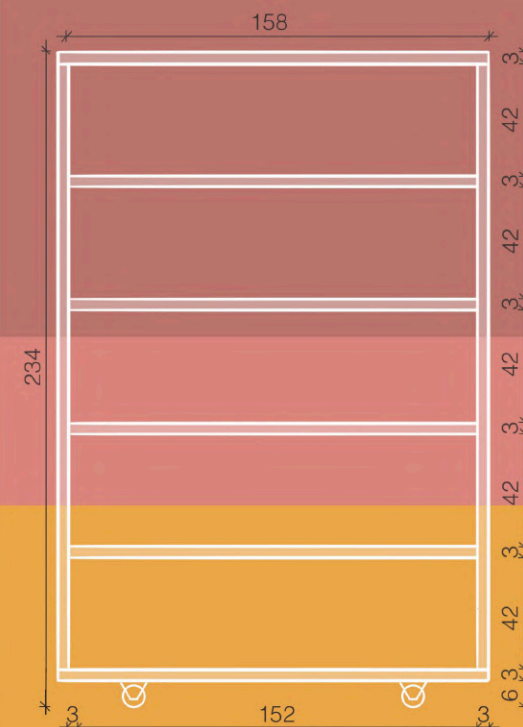
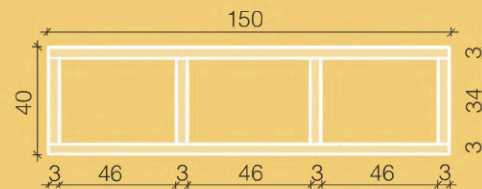
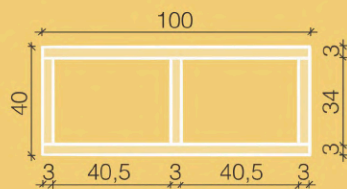
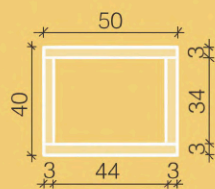
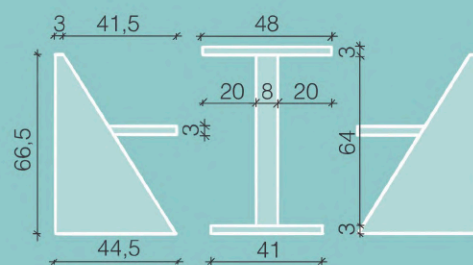

Bútorok oldalnézete

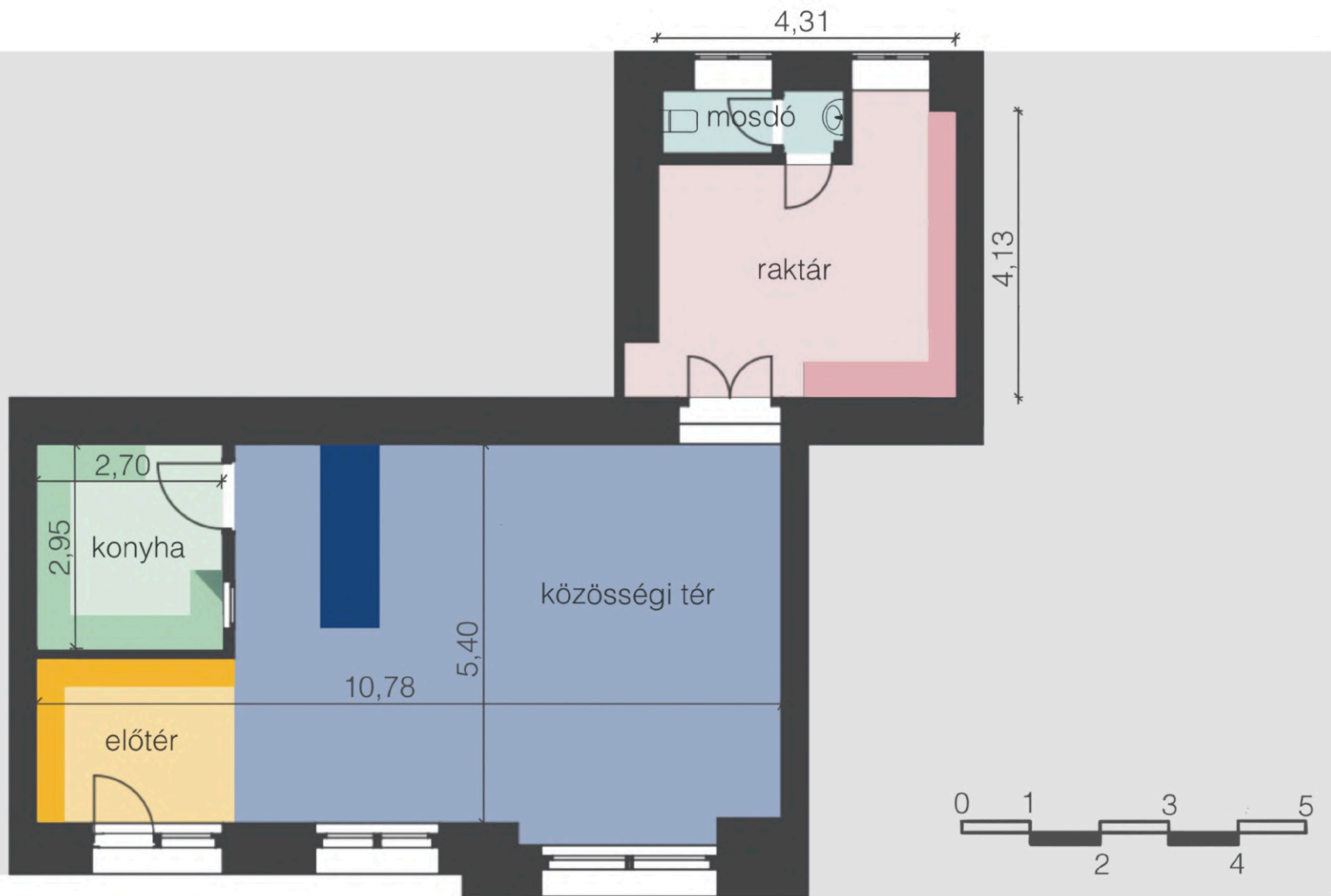

Bútorok oldalnézete

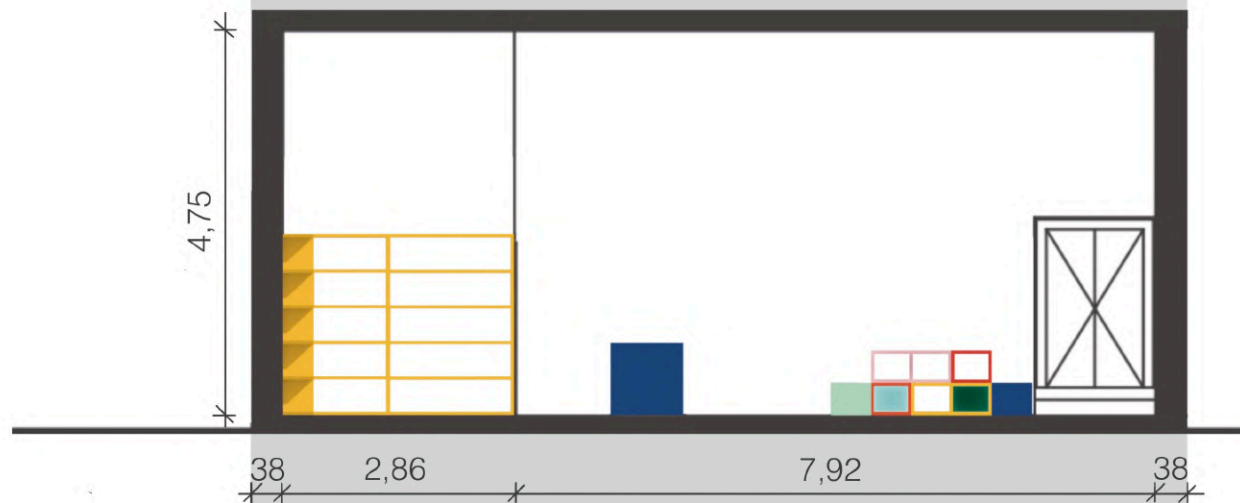
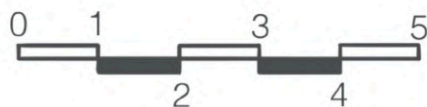
A posta az első évben

Első év alaprajz

Első év metszetek

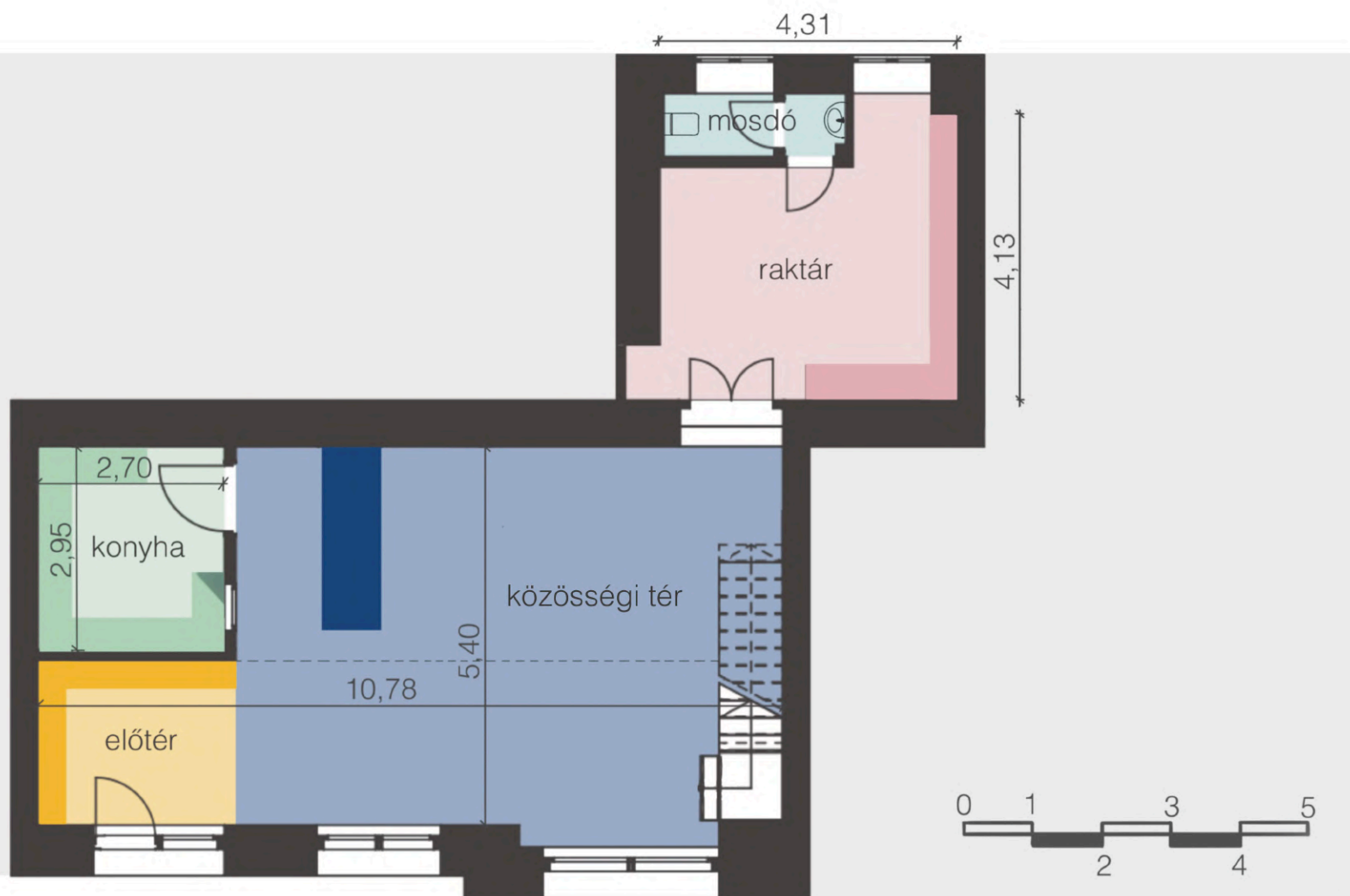

Első év variációk

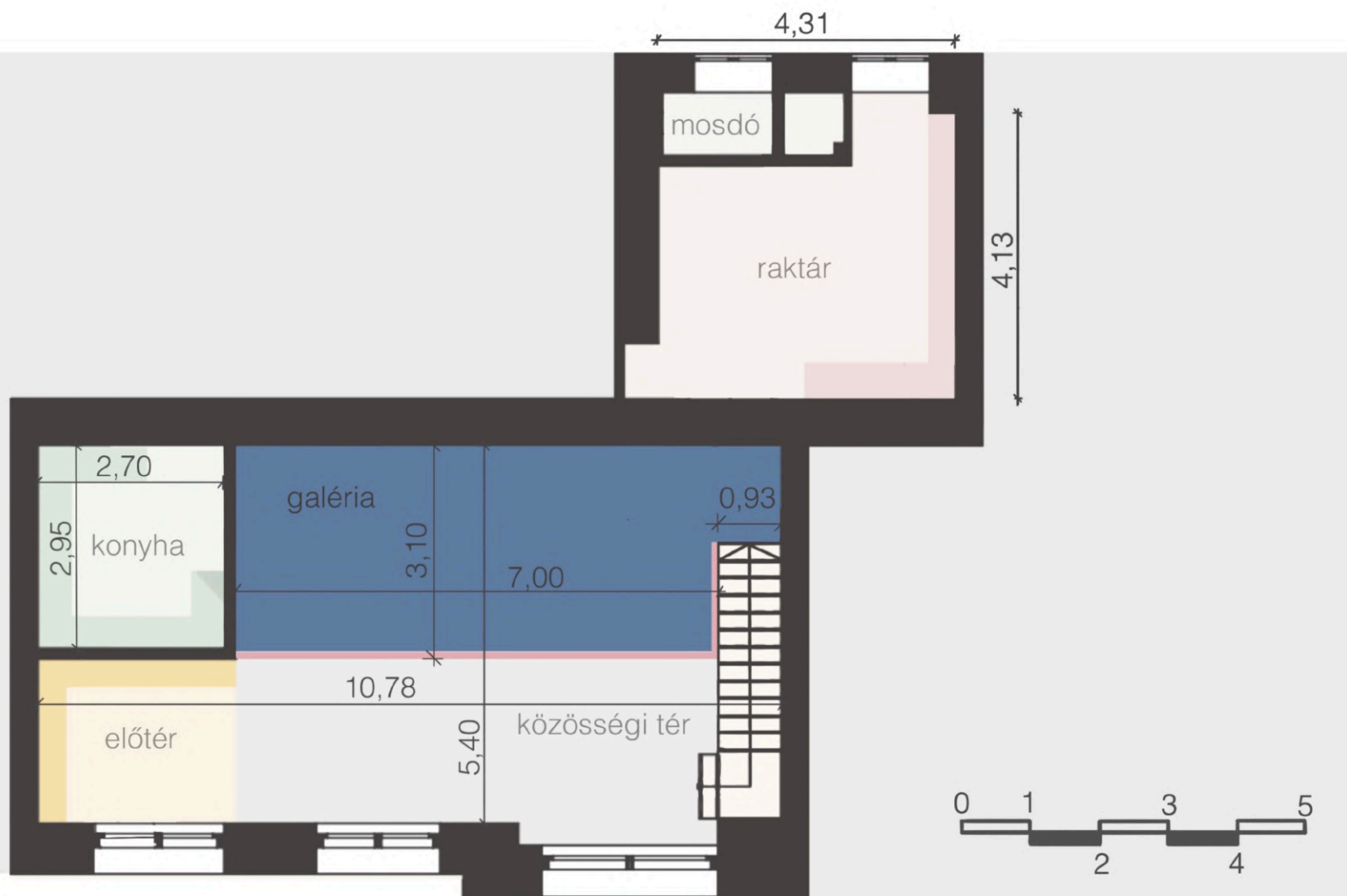

A posta később

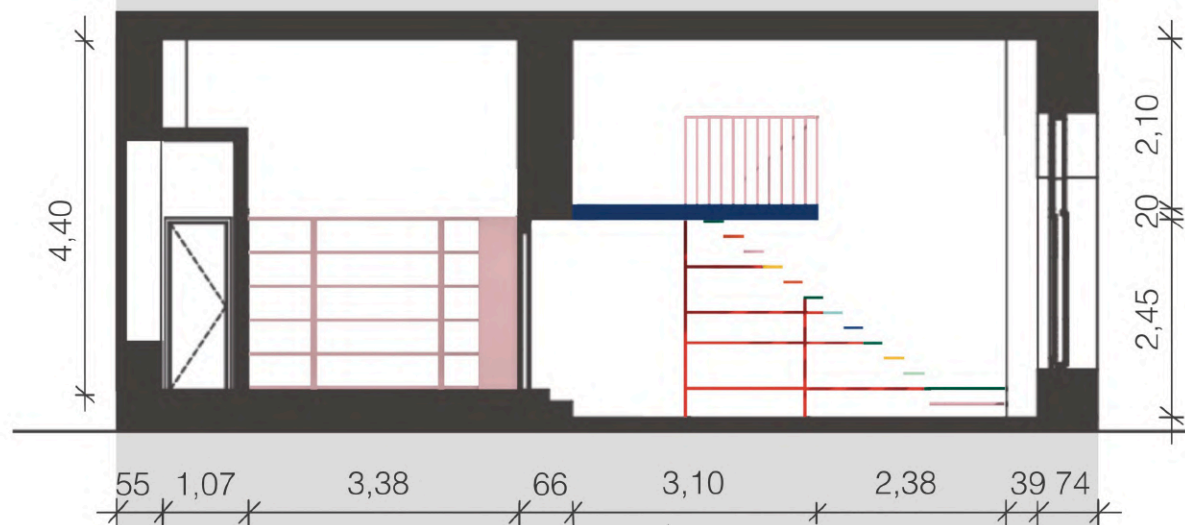
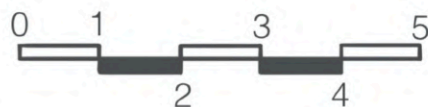
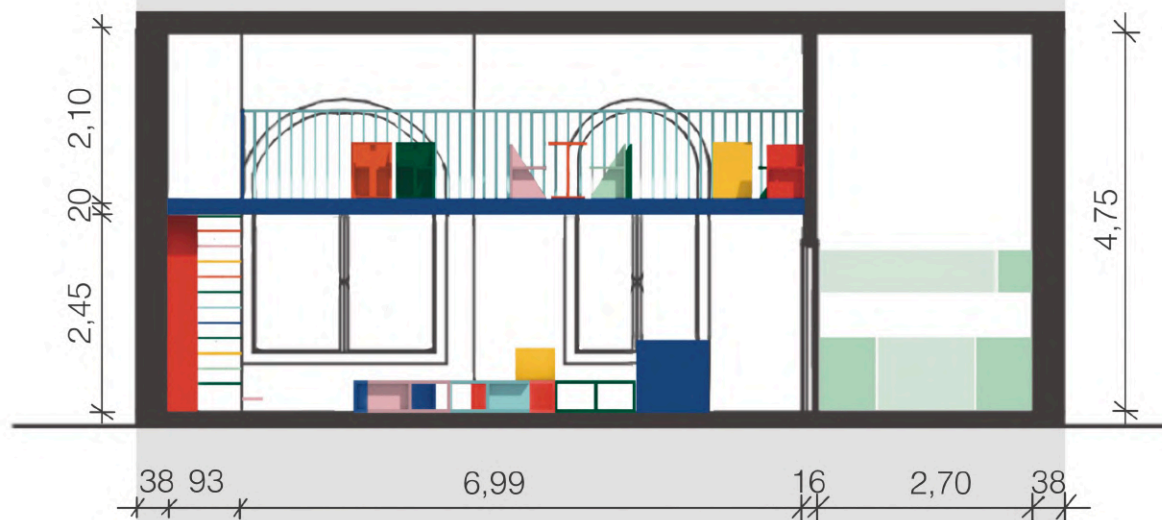

Későbbi fszt-i alaprajz

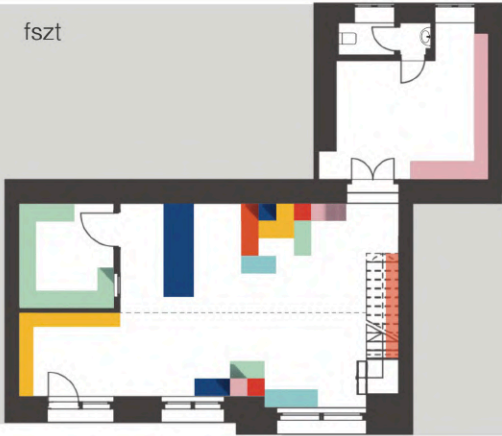
Galéria alaprajz

Galériás metszetek

Variációk

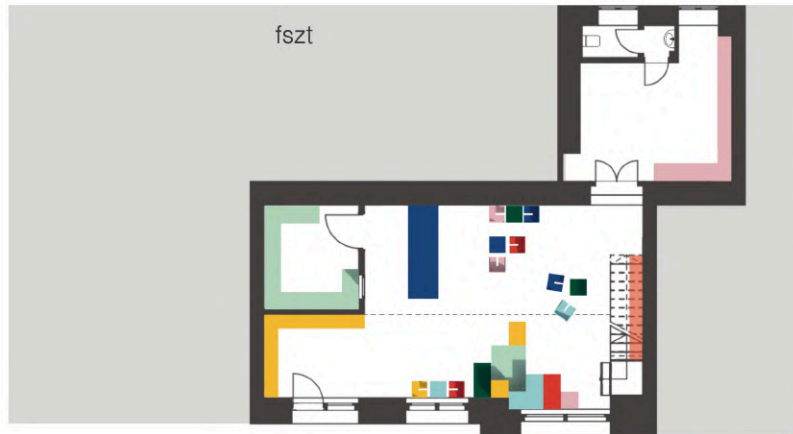
fszt

em

fszt

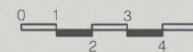
em

fszt

em

A patchwork egy olyan fajta textil, amit adott esetben maradék anyagdarabokból, -amik nem feltétlen passzolnának össze-, varrnak össze és így egészül ki egygyé. A Népszínház utca összetétele is ilyen vegyes etnikailag, ez adja a sokszínűségét. A mi mozaikunk az apróbb, egyedi, színes, de mégis egységet képező beavatkozásokkal áll össze. Programunk lényege, hogy összefogjuk ezeket a darabokat, saját egybefüggő arculatot adjunk a helynek, ami mégis tükrözi, ápolja és megismerteti mindenkivel a sokféle kultúrát. Így egészül ki teljessé a mozaikkép.

